

מ"ת 35966/06 - מדינת ישראל נגד חוסאם נאסר

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

מ"ת 18-06-35966 מדינת ישראל נ' נאסר (עוצר)

לפני כבוד השופט גרשון גונטובסקי
ה המבקש מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דror לו

נגד
המשיב
חוסאם נאסר (עוצר)
ע"י ב"כ עו"ד Shiran Bergman

החלטה

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. ההחלטה זו עוסקת בשאלת האם קיימות ראיות לכואורה, היכולות להוכיח את מעצרו מאחוריו סורג וברית.

1. נגד המשיב הוגש לבית משפט זה כתוב אישום (ת"פ 18-06-36069).

על פי כתוב האישום, ביום 18.5.18 בשעה 19:20 בבוקר או בסמוך לכך, אירעה התפרצות בבית משרדים בהרצליה. המתלוון אודות האירוע עבד כמאבטח במקום. הוא החזיק ברישון אקדח, ובאותה העת החל את שמרתו. והנה, המשיב הגיע למקום הרכב פורד מונדייאו, פרץ את דלתות הכניסה באמצעות מברג שהיה ברשותו תוך גרימת נזק למינועל, והכול כדי לבצע גניבה. המתלוון הבין בכך, באמצעות מצלמות האבטחה. הוא יצא מעמדת האבטחה והלך לעבר הבניין. כשהגיע למקום ראה את הפורץ מנסה לפרוץ באמצעות מברג את המינועל התחתיו של דלת אחד המשרדים בתחום הבניין. המתלוון התקרכב למשיב, כשהוא אוחז באקדח בידו, וקרא לעברו לעזרו ולעוזבו המקום. המשיב תקף אותו, ذקר אותו באמצעות המברג באזונו השמאלי, וכתוכאה מכש נפל המתלוון, והאקדח נשמט מידו. המשיב נטל את האקדח ונמלט מהמקום הרכב הפורד. למלוון נגרמו חתק מדמים בתנוע אזנו, וכן חברות ושריטות בגבו ובכתפו.

נתון חשוב נוסף שיש לציין הוא שלפי כתוב האישום המשיב עשה את המיותס לו שעה שאמור היה להיות בתנאי מעצר בית בישוב טירה, נכון החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (יום 18.11.2018) במסגרת מ"ת 64133-09-17.

בגין כל אלה הואשם המשיב בעבירות של נשיאת נשק (עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ג-1977); החזקת נשק (עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק); פיצעה בנסיבות חמורות (נשק קר)(עבירה לפי סעיף 344 לחוק ביחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק); התפרצות וגניבה (עבירה לפי סעיף 407(ב) ביחד עם סעיף 384 לחוק); והפרת הוועדה חוקית (עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק).

עמוד 1

2. האם קיימות ראיות לכואורה לביסוס האמור בכתב האישום?

הראיות הקשורות את הנאשם לאירוע, לשיטת המבוקשת, הן נסיבותיות. על רקע זה, וכי שופט כב' השופט דנציגר (בבש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (פרסום ב公报; 2013) בפסקה 21 להחלטה): "נקבע בפסקתו של בית משפט זה לא אחת כי ניתן לעצור נאשם עד תום ההליכים גם כאשר כל הראיות נגדו הינן ראיות נסיבותיות, כל עוד הראיות הללו הינן על פניהן בעלות עצמה, משתלבות זו בזו ויוצרות על פני הדברים מסכת ראייתית רצופה של עובדות פליליות שכולה לבסס הרשעה". לאחר בחינת מכלול החומר שהוצע בפניי אני קובע כי אכן הראיות העומדות בסיס הבקשה הן בעלות עצמה, משתלבות זו בזו, ויוצרות מסכת ראייתית רצופה היכולה לבסס הרשעה.

3. הראייה החזקה ביותר, הקושרת את הנאשם לאירוע, היא חווות הדעת (מיום 4.6.18) הקובעת כי דגימות ה-DNA שנלקחו מהזירה توאמות את פרופיל ה-DNA שלו. הדגימות נלקחו מדלת המשרד אליו נעשה ניסיון הפריצה. שכיחות הפריט נאמדת באחד ליותר מיליארד. עוד נכתב בחווות הדעת שאומדן השכיחות אינו מתיחס ל亲属 משפחתי, בקרבתם דם של מקור ה-DNA.

כידוע, לעיתים ניתן להרשיע נאשם בפלילים רק על בסיס ראיית DNA (ע"פ 149/12 **אלמליך נ' מדינת ישראל** (פרסום במאגרים; 2012 בפסקה 34 לפסק דין של כב' השופט ארבל)), אך זאת יש לעשות במסנה זיהירות. בהקשר זה ידועה הבחנה בין דגימת DNA שהוצאה מחמצז נייח לבין שמחמצז נייד. כפי שציין כב' השופט (כתוארו אז) גרוביס (בע"פ 1888/02 מדינת ישראל נ' מקדאד, פ"ד נו(5) 231, 221 (2002)): "**במקרה של חמצז נייח ניתן לומר בוודאות גבוהה יותר כי הטבעה שנתגלתה מלמדת על הימצאותו של הנאסם במקום, ולפיכך קשר הוא באירוע הפלילי.** לעומת זאת כאשר מדובר בחמצז נייד, יכול לעמוד בנסיבות מיד ליד וממוקם למקום, **קיימת אפשרות סבירה שהחמצז נושא טבעת אכבעות של אדם שאינו מעורב, וכי החמצז הגיע בדרך כלשהי למקום שבו הוא נמצא**", והדברים יפים גם לגבי דגימות DNA.

במקרה שלנו, הדגימה נלקחה מחמצז נייח, ונמצאה התאמה מלאה בין הנאשם. ב"כ הנאשם מicked המבטו בסיפה של חוות הדעת, המסיגת את אומדן השכיחות ביחס ל亲属 משפחתי. הסיג אכן מופיע בחוות הדעת, אך אין בו די כדי להפחת מעוצמתה של ראייה זו. אין די בהעלאת טענות בעלים, ואין די בקיום של亲属 משפחתי בעלי קרבת דם כדי לסתור את חוות הדעת, בשלב הראיות לכואורה. על מנת לקעקע אותה בהליך שלנו הושיב להצביע על תרחיש אלטרנטיבי, על קיומו של קרוב משפחה אחר, בעל מבנה גוף דומה לזה שנצפה בצילומות האבטחה, שלקח את רכב הפורד של בנו, ונסע לבית המשדרים שב��ציה. הסבר זה לא הצע. מילא מקום הטבוי של ההשגות או תיאוריית חלופיות בתחום זה הוא בהליך העיקרי (בש"פ 2506/13 **זהרי נ' מדינת ישראל** (פרסום במאגרים; 2013 בפסקה 9 להחלטת כב' השופט זילברטל)). מכל מקום, בפניי לא הוצאה טענה קונקרטית בעלת משקל נגד חוות הדעת, ומשמעותה הראייתית נותרה איתן.

4. מכלול ראייתי נוסף בעלת חשיבות נוגע לרכב עמו הגיע הפורץ למקום. אין חולק כי מצצלמות האבטחה בبنيים הסמוכים לבניין המשדרים אתרו רכב מסווג פורד מונדייאו מגיע לבניין בו אירעה הפריצה במועד הפריצה. יחד עם זאת, לא אותר מסpter הרישוי של רכב זה, ולא ניתן להזחותו מהצטנומיים. והנה, אין גם חולק כי לבנו של הנאשם, המתגורר עמו במקום בו היה מצוי במעצר בית, יש רכב מסווג פורד מונדייאו באותו הצבע של הרכב שנצפה מגיע למקום. בעניין זה חשוב לציין כמה נקודות ראייות:

א) רعيיתו של המשיב ובנו מסרו בחקירהם גרסאות שאין נוכנות לגבי רכבו של הבן. אך, אשתו של המשיב ציינה כי רכב מסווג פורד מונדייאו אך שיר לבנה [הodata מיום 18.9.6.18, ש.59] אך אף אחד לא משתמש בו. ובחקירה נוספת ציינה "**אך אחד לא נוסע בו. הרכב לא ז"ז**" [הodata מיום 18.5.30, ש.37]. גם בנו של המשיב הודה בכך שהרכב שיר לו אך גם הוא ציין שהרכב לא בשימוש [הodata מיום 18.6.7; ש.18]. בנוסף, בנו של המשיב ציין כי תמיד המפתח בתוך הרכב [שם].

אך ישנן תമונות של הרכב, עםلوحית הרישוי של רכבו של בנו של המשיב, נוסע גם נוסע בתאריכים 18.4.28, 18.3.18, 18.3.18, 17.3.18, 6.3.18, וביום 18.3.18.

מכאן שכאשר ציינו רعيיתו של המשיב ובנו כי הרכב כלל אינם בשימוש, לא דילוקו, לשון המעטה, כלל ועיקר. כshawותם בנו של המשיב עם הפער בין גרסתו לפיה הרכב לא היה בשימוש, בין התמונות שמראות שהרכב היה בשימוש, הוא בחר לשמור על זכות השתקה [הodata שנייה מיום 18.5.30 ש.89]. כשנשאל המשיב מתי השתמש לאחרונה ברכב של בנו השיב כי הוא לא זוכר [הodata מיום 18.4.6 ש.40], וגם זהה תשובה מתחמקת.

ב) בבוקר החקירה (ביום 18.5.19) נצפה רכבו של בנו של המשיב נוסע מכיוון דרום לצפון בצדמת אייל בשעה 6:45. מצלמות האבטחה של הבניין הראו כי הפורץ עזב המקום לקראת 20:6. מבניין המשרדים ניתן להגיע במהירות לכਬש מס' 5 ומשם לכבש מס' 6, והיות וההתרפות אירעה בשבת בבוקר, ונוכח שעת הנסעה שהכבשים ריקים בה, הרי שב歇alt ניתן להגוע עם הרכב מזרת ההתרפות לצומת בפחות מחצי שעת נסעה.

ג) קיימת בתקח חווות דעת (ימים כ"ז סיון תשע"ח) המשווה בין רכבו של בנו של המשיב לבין הרכב שצולם ביום החקירה בסמוך למקום החקירה. על פי חווות הדעת קיימת **התאמנה מלאה** בין הרכבים. חווות דעת זו ערוכה על ידי מי שניסינו המקצועי כולל מומחיות בתחום הצילום הפורנזי, עיבוד תמונה ממוחשב, ועובדת ראש תחום ראייה דיגיטלי, בחтиבה **לזהוי פלילי**.

ב"כ המשיב ציין כי חווות הדעת היא לكونית, לא מנומקט ולא מוסברת, וקיימים רכבים רבים מסווג זה, משנתו זה ומחייב האמור.

לא אוכל לקבל טענות אלה.

אכן, מצלמות האבטחה לא ניתן להזות בודאות את מספר הרכב, אך כן ניתן להתרשם ממאפייניו הכלליים, וכן ממאפיינים **מיוחדים**. על רקע זה נעשה שחזור בו הושב הרכב של בנו של המשיב באותו המיקומות והחוויות בהן נקלט בצילומי הרכב בו נסע הפורץ. עיון בתצלומים הנלוויים לחווות הדעת מבסס אכן את מובהקות הדמיון. הצביע של הרכבים זהה; בדלת הנושא מאחוריו הנהג קיימת שריטה בפח במקום ובאורכו זהה בשני הרכבים; ובקדמת הרכב בשני הרכבים יש זו בולט זהה באותו המקום ובאותה היזוית.

שילוב העובדה כי רכבו של בנו של המשיב נוסע בבוקר השוד; יחד עם חווות הדעת; יחד עם התשובות המתחמקות, ולא מדיקות לשון המעטה, שננתנו בני המשפחה ביחס לרכב, מכונן ראייה נסיבתית משמעותית נוספת הקושרת את המשיב לאירוע המioso לשוכת האישום.

5. נתון ראייתי נוספת נוסף שיש לקחת בחשבון היא הדמות שנקלטה במצלמות האבטחה - דמות שחוישה כובע רחב שלולים והרכיבה משקפי שמש (ראו בנספחים להודעת המשיב מיום 31.5.18). המתلون, שנקלע לעימות עם הפורץ, ציין כי לא יוכל לזהות אותו, זאת נוכח העימיות המהיר שהתפתח ביניהם. המתلون תיאר את אירוע התקיפה [הודעה מיום 4.6.18 ש.21] "הטעות שלי שהתקרבתי אליו מטר וחצי הוא פשוט קפוץ עלי הרأس שלו עדין היה למיטה הוא קפוץ עלי עם המקל והוא ذكر באוזן בתנוח של האוזן כתוצאה מכני נפלתי". כאמור, אותו תוקף לicked גם האקדח. על רקע זה המתلون לא יכול היה לזהות את הפורץ, וש לקחת בחשבון את העובדה כי נחבל בתקיפה. הוא תיאר כי לצד חבלתו באוזן שמאל, הוא נחבל בכתף שמאל ולאורר הגב, שם נצפו שריטות [הודעה מיום 4.6.18, ש.7]. ועוד יש לציין כי ממכתב הסיקום הרפואיי (מיום 19.5.18) עולה כי מדובר בחתר קטן בתנוח שמאל, שלא דימם בעת הבדיקה, ואינו מצרי תפירה.

מהמתلون לא תצמיח אפילו ישועה בעניין זהו הפורץ. ומה לגבי התצלומים עצם? עיון בהם מעלה כי הפורץ הוא אדם גבוה יחסית, בעל מבנה גוף וצבע עור התואמים לאלה של המשיב. כמובן שתיאור כללי זה, כשהוא עומד לבדו, אין בו די, אך בהצטרכו ליתר הראיות הוא מחזק את התמונה הכללית המצטירת.

6. המשיב עצמו טען כי היה בבית [הודעה מיום 10.6.18 ש.47], ואילו רעייתו צינה בחקירה כי שונה בשעות שבhan התרחש הפירצה, היא קמה בשעה 10 בבוקר ואז ראתה את המשיב בבית [הודעה מיום 9.6.18 ש.11]. בכל אלה אין כדי לקדם אותן בהרבה.

7. נתון ראייתי הפועל, לכארה, לרעת המבוקשת מצוי בעובדה שבדו"ח הפעולה (מספר 78 מיום 19.5.18) רשם השוטר שהגיע לזרת האירען, כי המתلون צין שהפורץ היה ממוצא רוסי. ניתן להבין זאת נוכח העובדה שהמתلون אמר בחקירה, ששמע את הפורץ אומר "וּ טְפָו יְ מַאֲטָ" [הודעה מיום 4.6.18 ש.32]. במאמר מוסגר יש לציין שהמהדרין עירו שהכוונה ל"וּפְ טְוֵוְיְ מַאֲטָ" ולא נתרגם הדברים, שמא אוזניים תצלינה.

אלא שכאן יש להצביע על נתון מעניין. בכלל הנוגע לשימוש בשפה הרוסית, המשיב עצמו אמר בחקירה [מיום 30.5.18 ש.153]:

ש. אתה יודע למה דזוקא באנו אליך?

ת. אני לא קשור - אתה יודע כמה רוסים דומים לי?

ש. למה אמרת דזוקא רוסים?

ת. כי הרבה אומרים לי יבגני מה נשמע? קוראים לי ארטור מוחבקים אותו ואני אומר לה איזה רוסי אני חוסכם נאסר.

המשיב טוען כי פרט זה לגבי גרסת המתلون באשר לזהות הפורץ נאמר לו על ידי אחד השוטרים קודם לכן. עיינתי בצילום החקירה של ההודעה האמורה [הקטע הרלוונטי מתחילה בדקה 39:10]. הצפיה מעלה את הרושם שהמשיב מסר את הדברים מיזמתו, ונראה היה שהחוקרים המופתעים העמיקו בעניין זה כמוציאי של רב. מכל מקום, המשיב לא אמר אז כי ידע על הקשר בין הפורץ לבין רוסי נוכח אמרה של אחד החוקרים קודם לכן. קר או קר, עניין זה ילובן מן הסתם בהליך העיקרי.

על רקע זה אינני סבור כי סוגיה ראייתית זו מפחיתה מעוצמת הראיות נגד המשיב.

8. המשיב עצמו טען במהלך הדיון כי הוא לא השתמש ברכב של בנו, וشاءם היה עושה בו שימוש היה מעליים אותו ולא משאיר אותו בביתו. לשיטתו, אין כל תיעוד שיצא את ביתו, וזאת שכן הוא ממוצא רוסי. טענות אלה תתבררנה בהליך העיקרי, ובשלב זה אין בהן כדי להפחית מהתמונה הכלכלית המצטנרת.
9. על רקע מכלול ראייתי זה, אני קובע כי קיימות ראות לכך שהוא לביסוס כתוב האישום נגד המשיב, בעצמה גבואה, ולא מצאת כי חל בהן כר崧ום קטענותו.
10. הדיון בקיומו של עילום מעצר ובעשלה האם ראוי לשלוח את עניינו של המשיב לבחינות שירות המבחן יתקיים במועד שימוש החלטה זו.

ניתנה היום, כ' تمוז תשע"ח, 03 يول' 2018, במעמד הצדדים.